

27 Δεκεμβρίου, 1991

(ΠΙΚΗΣ, Δ/σπής)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 498/91, 499/91).

5 Κοινωνικές Ασφαλίσεις — Ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμος 1980, (Ν. 41/80) — Άρθρο 76(4) — Ευχέρεια του Διευθυντή για αναθεώρηση προηγούμενης απόφασής του αναφορικά με την ιδιότητα του ασφαλισμένου — Προτίθεση να περιέλθουν εις γνώση του Διευθυντή νέα στοιχεία — Νέο στοιχείο στα πλαίσια του άρθρου αυτού συνιστά γεγονός υπαρκτό αλλά άγνωστο στο Διευθυντή κατά το χρόνο λήψης της αρχικής απόφασης ή γεγονός που προέκυψε μεταγενέστερα — Η αλλαγή της ερμηνείας νόμου δεν συνιστά νέο στοιχείο.

10 Έντεκα περίπου χρόνια μετά την αρχική απόφασή του, ο Διευθυντής Κοινωνικών Ασφαλίσεων την μετέτρεψε και αποφάσισε ότι οι αιτητές, οι οποίοι είχαν ασφαλιστεί ως μισθωτοί της οικογενειακής τους εταιρείας, θα κατατάσσονταν ως αυτοεργοδοτούμενοι για το λόγο ότι δεν υφίστατο ουσιαστική σχέση εργοδότη και
15 εργοδοτούμενου μεταξύ της οικογενειακής εταιρείας και των ιδίων.

Κατά της απόφασης αυτής καταχωρήθηκαν οι παρούσες προσφυγές.

20 Σύμφωνα με το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση, η απόφαση του Διευθυντή λήφθηκε βάσει των διατάξεων του άρθρου 76(4) του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου με τις οποίες παρέχεται ευχέρεια αναθεώρησης προηγούμενης απόφασης του Διευθυντή σε σχέση με την ιδιότητα του ασφαλισμένου εφόσον "ήθελαν περιέλθει εις γνώσιν αυτού νέα στοιχεία...." Το νέο αυτό στοιχείο ήταν η
25 ερμηνεία που δόθηκε στον όρο "εργοδοτούμενος" βάσει του περί Τεματισμού Απασχολήσεως Νόμου του 1967 (Ν. 24/67) στην απόφαση *Prousi v. Redundant Employees Fund* (1988) 1 CLR 363.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας τις επίδικες αποφάσεις, αποφάσισε ότι:

Νέο στοιχείο στο πλαίσιο του άρθρου 76(4) του Ν. 41/80 συνιστά γεγονός υπαρκτό αλλά άγνωστο στο Διευθυντή κατά το χρόνο λήψης της αρχικής απόφασης ή γεγονός που προέκυψε μεταγενέστερα και τείνει να αναμορφώσει προϋπάρχουσα κατάσταση πραγμάτων. Η αλλαγή της αντίληψης ως προς τις συνέπειες του νόμου δεν συνιστά νέο στοιχείο. Ο νόμος υφίστατο, ότι άλλαξε είναι η εκτίμηση των επιπτώσεών του. Προκύπτει ότι ο Διευθυντής άσκησε την εξουσία που του παρέχει το άρθρο 76(4) χωρίς τη στοιχειοθέτηση της απαραίτητης προϋπόθεσης, δηλαδή χωρίς να ανακύψει νέο στοιχείο το οποίο να δικαιολογεί την αναθεώρηση προγενέστερης απόφασης.

Επίδικες αποφάσεις ακυρώνονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Prousi v. Redundant Employees Fund (1988) 1 CLR 363.

Προσφυγές

Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων με την οποία μετέτρεψε προηγούμενη απόφασή του και κατάταξε τους αιτητές από μισθωτούς σε αυτοεργοδοτούμενους.

N. Χ"Ιωάννου, για τους αιτητές.

A. Ματπουρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ. ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Το 1979 (24/7/79) το ζεύγος Παύλου, οι αιτητές στις συνεκδικαζόμενες προσφυγές, ασφαλίστηκαν ως μισθωτοί της οικογενειακής εταιρείας Μιχαήλ Παύλου Λτδ. και κατέβαλλαν υπ' αυτή την ιδιότητα, τόσο οι ίδιοι όσο και ο εργοδότης τους, τις καθορισμένες από τον περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμο του 1980 (Ν. 41/80 και μεταγενέστερες τροποποιήσεις) εισφορές.

Με απόφασή του, της 14/3/91, ο Διευθυντής Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετάρρεψε, όπως κοινοποιήθηκε στους αιτητές, την προηγούμενη απόφασή του και τους κατάταξε ως αυτοεργοδοτούμενους για το λόγο ότι δεν υφίστατο
5 ουσιαστική σχέση εργοδότη και εργοδοτούμενου μεταξύ της οικογενειακής εταιρείας και των ιδιών, ενόψει της απουσίας οποιουδήποτε ελέγχου ή εποπτείας στην εκτέλεση των καθηκόντων τους. Οι ίδιοι κατεύθυναν την εταιρεία επομένως ήταν εξωπραγματικό να θεωρείται η εταιρεία ως εργοδότης τους.
10

Οι αιτητές προσβάλλουν την απόφαση ως αντικείμενη προς τις διατάξεις του Ν. 41/80 και τις αρχές της χρηστής διοίκησης, περιλαμβανομένης και της καλής πίστης που αναμένεται από τη Διοίκηση στις συναλλαγές της με τους
15 πολίτες.

Επισημαίνεται ότι η ανατροπή της απόφασης του 1979 έγινε χωρίς καμμία αναπροσαρμογή των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των αιτητών, παράλειψη που κατά τους αιτητές συνιστούσε κώλυμα στη λήψη της επίδικης απόφασης.
20

Στην επιστολή, με την οποία κοινοποιήθηκε η κρινόμενη απόφαση, δεν γίνεται αναφορά στο άρθρο ή άρθρα του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή στην αρχή δικαίου, στην οποία στηρίχθηκε.

25 Στην αγόρευσή του ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση εξήγησε ότι η απόφαση του Διευθυντή λήφθηκε βάσει των διατάξεων του άρθρου 76(4) του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου, με τις οποίες παρέχεται ευχέρεια αναθεώρησης προηγούμενης απόφασης του Διευθυντή σε σχέση,
30 μεταξύ άλλων, με την ιδιότητα του ασφαλισμένου και συγκεκριμένα εάν είναι ή όχι μισθωτός (Άρθρο 76(1) (β)). Η ευχέρεια για αναθεώρηση παρέχεται εφόσον "... ήθελον περιέλθει εις γνώσιν αυτού νέα στοιχεία ...".

35 Το νέο στοιχείο που προέκυψε, σύμφωνα με το δικηγόρο της Δημοκρατίας, και το οποίο έδωσε λαβή στην αναθε-

ώρηση της απόφασης του 1979, έντεκα περίπου χρόνια μετά τη λήψη της, ήταν η ερμηνεία που δόθηκε στον όρο "εργοδοτούμενος" βάσει του Περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου του 1967 (Ν. 24/67 όπως τροποποιήθηκε από τον Ν. 67/72) στην *Prousi v. Redundant Employees Fund* (1988) 1 C.L.R. 363, όπου αποφασίστηκε ότι η σχέση εργοδότη και εργοδοτούμενου προϋποθέτει την άσκηση ελέγχου και εποπτείας από τον πρώτο στην εκτέλεση και διεκπεραίωση της εργασίας του δεύτερου. Η ίδια σχέση πρέπει να υφίσταται, όπως εισηγήθηκε, για την ταξινόμηση ασφαλιζομένου ως μισθωτού βάσει του Ν. 41/80. Συνεπώς η ερμηνεία που υιοθετήθηκε στην *Prousi* (ανωτέρω) ανάτρεψε το βάθρο της κατάταξης των αιτητών ως μισθωτών, γεγονός που συνιστούσε νέο στοιχείο και στοιχειοθετούσε τις προϋποθέσεις για την αναθεώρηση της απόφασης του 1979. Εξομοιώνεται με την εισήγηση αυτή η δικαστική ερμηνεία νομοθετικών διατάξεων με νέο στοιχείο οπότε η αναθεώρηση στην οποία προέβη ο Διευθυντής ήταν δικαιολογημένη.

Νέο στοιχείο στο πλαίσιο του άρθρου 76(4) του Ν. 41/80 συνιστά γεγονός υπαρκτό αλλά άγνωστο στο Διευθυντή κατά το χρόνο λήψης της αρχικής απόφασης ή γεγονός που προέκυψε μεταγενέστερα και τείνει να αναμορφώσει προϋπάρχουσα κατάσταση πραγμάτων. Η αλλαγή της αντίληψης ως προς τις συνέπειες του νόμου δεν συνιστά νέο στοιχείο. Ο νόμος υφίστατο, ότι άλλαξε είναι η εκτίμηση των επιπτώσεών του. Προκύπτει ότι ο Διευθυντής άσκησε την εξουσία που του παρέχει το άρθρο 76(4) χωρίς την στοιχειοθέτηση της απαραίτητης προϋπόθεσης, δηλαδή χωρίς να ανακλύψει νέο στοιχείο το οποίο να δικαιολογεί την αναθεώρηση προγενέστερης απόφασης.

Οι επίδικες αποφάσεις ακυρώνονται στο σύνολό τους βάσει του άρθρου 146.4 (β). Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Επίδικες αποφάσεις ακυρώνονται χωρίς έξοδα.